

Emin Akasya

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

13.03.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

hangi şiirini okuyayım diyorsan
bu biraz da sana bağılı
soruyorum
siyah mı beyaz mı
siyah ise SESSİZCE
beyaz ise GÜNAYDIN
ben ise siyahı seçerim
ara sıra beyaza geçerim
genellikle gri de gezerim
peki ben kimim
kimi boşver de
Ben kim değilim
annem değilim
babam değilim
eşim çocuğum değilim
ben benim
ben sürekli oluşum halinde
bir harcım
kendim hakkında ne diyebilirim
ben dahi pek bilmiyorum
ama çok merak ediyor
araştırmaya çalışıyorum
araştırmaya alışıyorum
geçmişim değil de
şimdiğimden bahsedeyim desem
yarın ne halde olacağım
bilemiyorum garantim de yok olacağıma
ya da olmayacağıma
her gün arızalanmış bir canlı
düzeltilmeyi bekleyen
ve onarabilecek tek insan, ben
Affedeceğim bırakacağım ve rahatlayacağım
seni seviyorum geçmişim
Bu kadar yalvarmana gerek yok artık
biz severek ayrıldık

Aşk(I)a Varım

Sevgili yârim
kalbimi sonuna kadar açtım
aşka varım
derin bir soluk aldım
tüm zerrelere ulaşılıyor aldığım
Aşkla varım

zihnimde dolaşılıyor
özlemler hayaller
kalbimde adam akıllı birliktelikler
hisler
heyecanlı zıpır bir çocuk oluyor
hayat buluyor
huzur doluyor

derin bir soluk alıyor
tüm olumsuz hislerden
tramvatik geçmişimden
sıyrılıyorum
kendim oluyor
anda kalıyorum
ciğerim kavruluyor yanıyorum
sana bana tüm kainata
aşık oluyorum

Emin Akasya

Baba Olmazmış Benden

Anladım baba olmazmış benden
yokmuş işte yokmuş
koyup yüreğini ortaya
coşku ile oyunlarda kaybolmak
sukunetle ufuklara dalmak
hep birlikte
mavi sulara sarılmak
yokmuş

çıldırasıya öfkeli
ölesiye küskün
çekilip kabuğuna
kaybolmak varmış kuytularda

düşünmekten aciz
intihara meyilli
itaatkar bir köle
olmak varmış

anladım baba olmazmış benden

Emin Akasya

Bakışından Anlarım

Bana olan sevgini
Bakışından anlarım
Bana olan öfkeni
Bakışından anlarım

Küsüşünü susuşundan
Neşeni ses tonundan
Kaygını durusundan
Üzülüğünü bakışından anlarım

Emin Akasya

Bana Sahip Olamazsın

Ben insanım
bana sahip olamazsın
öyle hoyrat dokunamazsın
iznim olmadıkça yaklaşamazsın
mal değil eşya değil nesne değil
ben insanım
bana sahip olamazsın

ne tenime ne tinime
etime bedenime
zorla dokunamazsın
duygumu düşüncemi davranışımı
bir söz ile kısıtlayamazsın
ben insanım
bana sahip olamazsın

bağırıp çağırıp
yüz döküp
beni böyle suçlayamazsın
minnet altına sokup
köle gibi kullanamazsın
ben insanım
bana sahip olamazsın

beraber
gülebiliriz
ağlayabiliriz
tartışabiliriz
sarılıp uyuyabiliriz de
yolcuyuz bu dünyada
yoldaş olabiliriz
sırdaş olabiliriz
arkadaş olabiliriz
oyunlar oynayabiliriz
yıl bilmem kaç
aylardan Eylül
bir akşamüstü
ölebiliriz de

Emin Akasya

Ben En Çok Babamdan Nefret Ettim

Ben en çok babamdan nefret ettim
hala da ederim
çocuktum ufacıktım
dev gibi cüssesiyle
bağırırdı gür sesiyle
ne dediği umrumda değil
ürperirdim kükremesiyle
nutkum tutulur
kalbim güm güm
afallar kalırdım

"sorun istemiyorum"
"gene ne var"
sesleri kulağımda
bilincimde
tüm zerremde
ipotekli düşüncelerim
göremez duyamaz konuşamaz
öylece susardım
evet ve olur"du tüm kelimelerim
intihara meyilli
itaatkar köle
ne isteseler yapardım

kaçmaya başladım
ne vakit bulsam kaçmaya
oyunla oyalanmaya
yürüyerek kurtulmaya
prangalarımдан
beynimde dönen bağırırdan
azat edin beni artık azat
tüm duygularımla

artık çocuk değilim
bebek hiç değilim
hala ürker ürperirim
neden hala köle olma eğilimim
bilemedim
boyuna küfredirim
gelmişime geçmişime
ben en çok babamdan nefret ederim

Emin Akasya

Bir İhtimal Daha Var'mıŖ

bir ihtimal daha var
o da glmek mi dersin
yoksa gelmek mi dersin
söyle gülüm neredesin

ihtimaller tükendi
imkansıza tabiyiz
yüreğim aŖkın kenti
kavuŖmak mı ölmek mi
savrulup gitmek mi
imtihana tabiyiz

lp gittik diyelim
kim gelir kimin aklına
kendisinden baŖka
her ikimizde
"baŖlarınız" böyle aŖka

Emin Akasya

Biricik

Herhangi bir şehrin puslu aydınlığında
seni buldum karşımda
pusu dağıtan aydınlığı yayan
bir yüzün vardı
eridim gözlerinin ferinde
işlemiş yüreğime en derinde
bir üzülse mahzunlaşsa gözlerin
yüreğim sızıyor Zeynebim

Dokunmak sana koklamak seni
hissetmek varlığını bambaşka
yüreğimin vuruşu hızlanıyor
seninle sımsıcak oluyorum
huzur buluyorum
sebepsiz neşe doluyorum
yetiyor bidenemin benimle oluşu
yanımda duruşu
birlikteyken çocuklaşıp çocuk kalıyorum
yüreğimle anlıyorum
tüm zerremle fark ediyorum
seni çok seviyorum

Emin Akasya

Boşluk

Sevmeyi biliyor muyum onu da bilmiyorum. yaşamak da gördüğüm bir rüya gibi, geçip gidiyor zihnimden. bir köprü sadece geçip gidilen.bunalım bazen geçiyor gibi oluyor bazen de hep orada soteye yatmış bekliyor. kolluyor sanki boşluk yüreğimi. Boşluk deyince çok eski bir şiirim aklıma geldi.

'öyle bir oyundur ki bu.

boşluklar birleşerek yok eder ruhunu.'

bu oyuna nezaman başladım hiç bilmiyorum. aksine biliyorum yaşanacak çok şey var. bilmediğim benim hislerim sığ sulardan çıkabilecek mi?

korcu, endişe, keder ve tadımlık mutluluklar

his dünyamda hayat bu kadar

önceden spordu, eğlenceydi koştururdum. ama artık biliyorum bilememelik de edemem. oyalanamam gün öldüremem. kendimle ilgili büyük derdim var. yetim bırakılan çocukluğumun sıcak bir kucağa, samimi bir sevgiye, huzura ve güvene ihtiyacı var.

yürek kir pas içinde

yordu doğum sonrası müdaleler

parlak gözlerine bakılmadı

silinmedi göz yaşı

hala çığlık çığlığa

bu havaya alışamadı

belki insanlara

koyulup bir kenara

afili bir beşik olur

ufak bir hamak

küçük bir minder

ağladı ağladı sustu

ağladı ağladı uyudu

kucaklanmadı

içindeki her sızı

kendi kendine söndü

gerek kalmadı memeye anneye
öldü ihtiyaçları zihninde
güvenmedi kendinden başka kimseye
hissetmedi kalp taş kesti
sevmeyi bilemedi
sevilmedi ki
hala suçlar kendini
sorar kendi kendine
niye niye niye
affedebilmek için
af evet af
geri getirmiyor
ölen şeyleri
getirmiyor güvenmeyi
getirmiyor sevebilmeyi
getirmiyor hissedebilmeyi
bilemedi
sustu
usulca yumdu gözlerini
ölmeyi diledi belki
Emin Akasya

Dumuru Vakit

bir hüzne bulandı yürek
dil kilit bir türlü söz alamadım
hazan mevsimi başladı direk
güneşin doğuşundan haz alamadım

özledim eski günlerimi
hatırımda saklı dünlerimi
salladım gitti sorunlarımı
bir nebze huzur alamadım

unuttum sevinci ve kederi
nedir bu ömrün ederi
sere serpe bu hantal bedeni
sermişim yerlere doğrulamadım

beyin felci geçirdim sanırım
dumuru vakitte anılarım
bir boşlukta sallanırım
ne yaptımса kendimi durduramadım

Emin Akasya

Dünya

Dünya dönüp duruyordu
Yok yok
Durmadan dönüyordu
Aklım karıştı
Hangisi doğru yaa!

Emin Akasya

Ebe-sobe

Sınıyorsun beni
papatya yapraklarıyla
seviyor sevmiyor

kalbinde saklambaç oynuyorum
hadi bul beni
sayıyorsun hala
bana
önüm arkam sağım solum sobe
bensizliğe gebe
etrafına bakınma öyle
aşklandım ben yüreğine
hissedersin duyarsın anlarsın
ama bulamazsın

Emin Akasya

Eşiz İşte

kadın diyorum kadın
gerisi bilmiyorum
ne desem
insanlıktan çıkaracak seni
gün kutlamak bile
utanç vesilesi
bir kenarda unutulmuş mücevherin
tozunu almak gibi
ya da
ürününü tanımak isteyen
bir şehrin festival yapması gibi

erkek evlat istenirken
altı kızın üstüne
kadınlık mesele değil be
unutursun
aldatılırsın
erkek yapar olur
sen aklından bile geçirme
ölürsün ölür

kadın diyorum kadın
toplumsal bir yara adın
kurulmuş bir erkek krallığı
sen köle sen hizmetçi
sen bakıcı sen fahişe
eşi tarafından
tecavüze uğrayanlar var
daha ne diyeyim be
insanın karanlık yüzüyle
iç içe olunca
ben abartıyorum belki de

sonra bir umut oluyor içimde
elinde bir çiçekle heyecan içine
koşuşturan adam oluyorum
şiir yazan genç
mest halinde
göz göze buluşan çift
eşim diyor
eşiz işte
aşız aşkımıza
oynaşız
sırdaşız
yoldaşız ömrümüze
bu dünyadan
tutuşup el ele
çocuklar gibi
geçiyoruz sevinçle

Emin Akasya

Et Olarak Varım

Kendime, çevreye
herkese ve her şeye
bir öfke var içimde
hem kendime
hem herkese tehdit
herkes de bana tehdit
uçsuz bucaksız nefret
kaybedebilirim kontrolü her an
öyle hissediyorum
öleyim diyorum olmuyor
güleyim diyorum olmuyor
hiçbir şey bende
bir lahza kalmıyor
şiddetten, nefretten
bu tecavüz bu travmadan başka
her an kalbimde daralma
hiçbir yere sığamıyorum
neden neden neden
kurtulamıyorum
kendimi bulamıyorum
kendimi bırak
gidecek yol bulamıyorum
ruhum uçup gitti
muhtemelen o an o an o an
alın tepe tepe kullanın
et olarak varım çoğu zaman
et
şiddet
şikayet
nefret
hiddet
hisset
fark et
sabret
gayret
dua et
düzeler elbet
ölüm var nihayet

Emin Akasya

Eyvallah

güzel bir anıydı
seninle konuşmak, sevecen
dinlemek, tebessüm
gözlerin parlardı bakışlarımda
paylaşmak duygularımızı ve ihtiyaçlarımızı
aşka koşmak birlikte ve yaşamak aşkı
konuşabilmeyi
tartışmayı sevdirebilmeyi
çekinmeden
küsüp çekilmeden
öfkeyi yutmadan
unutmadan sevgimizi
anlamlandırarak kendimizi
sunabilmeyi hayata
sapmadan doğrudan
anlamayı anlayabilmeyi
sen ve benim ötesinde
bir bütün halinde
en özel günleri
biriktirip zihnimizde
öğrendik
huzura erebilmeyi
sevdirebilmeyi
yaşayabilmeyi, ölebilmeyi
sevmeyi, sevilebilmeyi
ne gelirse hayattan

eyvallah diyebilmeyi

Emin Akasya

Geri Sayım

On dokuz sekiz yedi
Altı beş dört üç iki
Bir sıfırdan oluşur
Bilgisayarın içi

On dokuz sekiz yedi
Altı beş dört üç iki
Bir sıfır ladık her şeyi

On dokuz sekiz yedi
Altı beş dört üç iki
Bir sıfır geri sayım da bitti
Biz ile birlikte sayılar da yitti

On dokuz sekiz yedi
Altı beş dört üç iki
Bir sıfır neler bitmedi ki

On dokuz sekiz yedi
Altı beş dört üç iki
Bir sıfır burada
Duruyorum sevgili
Borca girer ötesi

Emin Akasya

Git-kal

bir rutine alışmak
güvenliğin verdiği rahatlık
sıradanlığın verdiği sıkıcılık
arasında debelenen bir ömür
doğruların da gerçeklerin de
alacağı olsun
yanlışların bileceği
düşe yer kalmadı ki
bugün de ölmedim değil de
bugün de öldük biraz biraz
bir döngüye hapsolmek
ölmekmiş biraz da
biraz da sürünmek
başka hayatlara göç etmek geliyor
başka dünyalara belki
ölümü niye bu kadar
sevdiriniz ki
kalmak gelmiyor içimden
gitmek mi
bu bedeni bu zihni
bu beni götüreceksem
gitmek de kar değil ki
gitmek ve kalmak arasında
bir hal
bir durum
bir kelime bul
geçiyor ömür işte o yerde
boşvermişlikle

Emin Akasya

Gönlüm Aklar Beni

kıtlık zamanındayım aşkın
terk edildim bir b/eşiğe
kaybettiğim var olmak savaşım
sevilmedim sürüldüm bilinmezliğe

sevilmek var olmağı
sevmek ise yeti
sevilmemek yok olmağı
sevememek ise yeti yitimi

aklım isyanda
çıldırasıya öfkeli
beden zangır zangır
kalbim sıkışmakta
ruhum ölmekte
her nefeste

varlığının bir önemi yok diyor
çokta elzem değilsin
tüm zerrem eyvallah diyor
artık ölebilirsin

evet
"tek ölüm paklar beni"
hayır hayır
yalnız
gönlüm aklar beni

bir cenin halindeyim
ilk olarak
oluşmaya başladı kalbim
şu andan itibaren
her şeyi hissedebilirim
beklentilerinizi duyabilirim
uymuyorsa üzülebilirim
istenmiyorsam
ölmek bile isteyebilirim

dayan kalbim dayan
sen sensin
ayrı bir cansın
onlarsa onlar
aciz insanlar
var olmanın hazzından
ne anlarlar

kalbim
bırak duygularını
hiçbir şey yapma
olduğu gibi aksın
dört mevsim geçecek üstünden
en çok da tipi ve boran

sonra
güneş doğacak
yağmur yağacak
kevser gibi akacaksın
sıyrılıp sana yüklenen
bunca olumsuz duygudan
ak pak çıkacaksın

evet
"tek ölüm paklar beni"
hayır hayır
yalnız
gönlüm aklar beni

Emin Akasya

Gözü Ufuklarda

el sallıyordun bana
ağlıyor muydun gülüyor muydun
belli değildi
gidiyor muydun geliyor muydun
belli değildi
gelişine adaklar kurbanlar
gidişine ağıtlar idamlar
arafta ruhum
bıktım yıldım usandım
saymadım sövmedim de
gelişine de gidişine de
gelgitlerine de
vurdum dalgaya
ıslanmaz artık gönlüm
gözü ufuklarda
dalıp gidiyor sulara

Emin Akasya

Haiku 1

sevilmemiş can
inan hiç sevemez ki
yalnızlık kalan

Emin Akasya

Haiku 2

o aşk değildi
kendini beğenmişti
hırsan geberdi

Emin Akasya

Haiku 3

hisset ve anla beni
ne hallerdeyim
sevsene hadi

Emin Akasya

Haiku 4

ağaç dal yaprak
rüzgarla sallanarak
dansı Ően Őakrak

Emin Akasya

Haiku 5

derin soluk al
hisset havayı
ciğerlerinde

Emin Akasya

Haiku 6

gönlümü alın
yalnızlığımı çalın
sessizce kalın

Emin Akasya

Haiku 7

sensiz kalınmaz
yalnızlığım çalınmaz
gönlüm alınmaz

Emin Akasya

Haiku 8

intiharlar var
yardım çığlığı gibi
duysana beni

Emin Akasya

Haiku 9

Varlığın güzel
tadın tenin ve kokun
çok özlemişim

Emin Akasya

Hangi Şiir

hangi şiirini okuyayım diyorsan
bu biraz da sana bağlı
soruyorum
siyah mı beyaz mı
siyah ise SESSİZCE
beyaz ise GÜNAYDIN
ben ise siyahı seçerim
ara sıra beyaza geçerim
genellikle gri de gezerim
peki ben kimim
kimi boşver de
Ben kim değilim
annem değilim
babam değilim
eşim çocuğum değilim
ben benim
ben sürekli oluşum halinde
bir harcım
kendim hakkında ne diyebilirim
ben dahi pek bilmiyorum
ama çok merak ediyor
araştırmaya çalışıyorum
araştırmaya alışıyorum
geçmişim değil de
şimdiimden bahsedeyim desem
yarın ne halde olacağım
bilemiyorum garantim de yok olacağıma
ya da olmayacağıma
her gün arızalanmış bir canlı
düzeltilmeyi bekleyen
ve onarabilecek tek insan, ben
Affedeceğim bırakacağım ve rahatlayacağım
seni seviyorum geçmişim
ne olur bana dön
ya da defol git geleceğe
diyerek
yalvarmana gerek
yok artık
biz severek
ayrıldık

Emin Akasya

Hangi Yaşta

Hangi yaşta olursan ol diyorlar
Söze öyle başlıyorlar
Ben daha yaşıma girmeden
Seni kaybettim anam
Gerisi ne ki

Hangi yaşta olursan ol diyorlar
Söze öyle başlıyorlar
Ben daha sevgi görmeden
Şeni sevdim sevdam
Ötesi ne ki

Hangi yaşta olursan ol diyorlar
Söze öyle başlıyorlar
Ben daha seni sarmadan
Mezarım oldu
Berisi ne ki

Emin Akasya

Hurim

Ömrümü neşelendiren sevdiğim
huzurum sükunetim
yokluğunda özlerim, gözlerim
sensiz bilemem yerimi
cennette olur derlerdi
ben dünyada buldum hurimi

Emin Akasya

İhtiyaç

Seni çok fazla seviyorum
Ve bir o kadar
Beni sarmana ihtiyacım var
Bıraktılar beni öylece
Bir kenara
Almadılar kollarına
Terk ettiler
Doğum sonrası acılara
Beşik oldu
Minder oldu mekanım
Bir tene değebilmekdi muradım
Bekledim bulamadım
Kaybettim sıcaklığını dünyanın
Karnım doydu
Altım temiz
Sonrasını sorma
Tene hasret, tene aç
Hala kıtlık zamanındayım
Haydi sevdiğim
Bana kollarını aç
Çok ihtiyacım var buna
hadi durma
haydi durma
sarıl bana
Emin Akasya

Kabul Edilmek İçin

yaralarımlla kabul et beni
bant takmayayım
makyaj yapmayayım
kabul edilmek için
halden hale girip
kendimden ıkmayayım
yaralarımızla zeliz
sevdiğim gösterdikçe birbirimize
yaralarımızla gzeliz

uzaklaşıp kendimden
tanımadiğim biri olmaya çalışmak
oldukça yorucu
inkardan baskıdan kurtularak
kaygıya korkuya
her türlü duyguya
yaslayıp başımızı
benliğimi fark ederek
tüm anlamımla karşındayım

seni anlamaya
tanımaya
her şeyinle
bağrıma basmaya
tüm yüreğimle varım

Emin Akasya

Karşı Karşıya

herkes bir şeye karşı
bir şey herkese karşı
karşılaşmışlar işte
bu dandik mısralarda
ya sevişecekler
ya savaşıacaklar
alternatifler çok aslında
ya dil ucuyla selamlaşacak
ya görmezden gelecekler
konuşmadan
zerre tanımadan
tanımaya da çalışmadan
hep suçlayacaklar
birbirlerini
ya da kendi içsel bunalımlarında
söylene söylene yürüyecekler
ikinci kapıya kadar
herkes bir şeyi
bir şey herkesi

Emin Akasya

Kıskanırım

Aşka geldim seninle
Coştum kaldım sevginle
Seninle her şey güzel
Aydınlanır sevinirim, sesinle

Yüzünde bir başka nur
Yansır kalbime vurur
Şarıp sarmalarım
İçim bambaşka olur

Gözlerinin ferinde
Ellerinde her yerinde
Şevke gelir uçarım
Usul usul öpüşlerinde

Kızışında uslanırım
Susuşunda yaslanırım
Seni öyle kıskanırım
Çok çok çok

Emin Akasya

Kim Terk Etti

gidenin peşinden gitmemektir terk etmek
seni seviyor hala
mekanı beğenmedi gidiyor
senden değil
kendinden gidiyor
olduğun yerde durmanın verdiği
o huzursuzluktan kaçıyor belki
bilemezsin ki
ardından gitmedin
yeni bir dünyada
yeni bir yerde
yeni bir solukla
aşklaşacaktınız belki
bilemezsin ki
başkalaştın sen de
ardından gidemezsin ki
kundakta bebek misin
yavru bir köpek misin
terk edilip gidilesin
bu kadar suçlama sevdiğini
umudunu kestin
az biraz sen de terk ettin

Emin Akasya

Lavinya! Bir Kelime Bul Bana

"Adını gizleyeceğim
Sen de bilme, Lavinya"
bilsen değışecek mi
sevginin mahiyeti
aşkın hüviyeti
bir şiire bahane belki

anladın bildin de sevgimi
aşk olsun diye gittin
ben sevgimi söyledim
adını gizledim
sen adımı söyledin
sevgini gizledin
yan yana baş başa
bir ömür özlemim

her kadın üşür
sarılmayınca aşk suretinde
ceketimi değil beni al
vakit ne olursa olsun
sarayım seni apansız
kollarım yalansız
yalan söylemem anlamsız
anlarsın gözümün ferinden
gönlümün derdinden

sana gitme demeyeceğim
kal da
kalbimiz aşk diye atacak
ve
bizi birlikte tutacak
bir kelime bul bana
adın da o olsun Lavinya

Emin Akasya

Libasım

Ne kadar özledim seni bilemezsin
Libasım biricik hurim
Örterdik birbirimizi
Özellikle geceleri
Ne kadar özledim seni bilemezsin

Sımsıkı sarardım seni
Koklardım enseni
İçim bir hoş olurdu
Özellikle geceleri
Ne kadar özledim seni bilemezsin

Başım göğsünde
Elim koynunda
Duyardım kalbinin sesini
Bana olan sevgisini
Özellikle geceleri
Ne kadar özledim seni bilemezsin

Yok sesin nefesin kokun gülüşün
Yok ben de bir eşin
Biricik eşim
Libasım benim
Örtersin beni
Özellikle geceleri
Ne kadar özledim seni bilemezsin

Emin Akasya

Mahkum Olunca

mahkum olunca yalnızlığa
bir çift göz oluyorum
öylece izleyen zamanı, insanları
bir çift ayak oluyorum
salınarak dolaşan sokak sokak
bir çift el oluyorum
kavuşan, kendini sarmaya çalışan
bir yürek ki
pes etmeye meyilli
durmaya istekli

mahkum olunca sensizliğe
bir çift göz oluyorum
gözlüyorum yollarını
bir tebessümünü
bir çift ayak oluyorum
sana koşmaya meyilli
bir çift kol oluyorum
seni sarmaya umutlu
bir yürek ki
çırpınır durur
acı bir sızı
burun sızlatan özlem

yanımdaydın hep oysa
kaybolmuştun kendi karanlığında
aydınlık sularıma geldin sonra
bunalım, çayımızda şeker gibi
eridi gitti
güzel bir tat oldu ağızımızda
sitemleri, öfkeleri
çekip gitmeleri
kaybolup bitmeleri
sıyrılıp yitmeleri
tebessümler, bakışlar
uzunca sarılmalar aldı
ayrılmaya gönülsüz eller oldu
civıldaşan diller
sevişmeye gönüllü tenler
seni seviyorum u takip eden
bol tasvirler

esirdim seninle sensizliğe
gelirdin benimle yalnızlığa
güldün ve azat ettin
hür özgür bir ömür
sürülür ve süzülür
gökyüzünde
kuş misali seninle

Emin Akasya

Mezar Mezar İçinde

"Bir mezar düşün.
İçinde ben, içimde sen"

içindeki sadece umut
O sevgili
Gelse olsa seninle
eksiklik hissedecek hayallerin
kendi kafanda çizdiğin sevginin
mezara gomüldüğünü
fark edeceksin

Mezar mezar içinde
bir mezar da içimde
içinde ben, içimde sen

Emin Akasya

Mola Zamanı

var olmanın sancısı mı
yok olmanın ağrısı mı
hiçbir şey yok olmaz
dönüşür biliyorsun
sevgi acı ve hüzne
aşk nefret ve intikama
hayat alışkanlığa
zaman boşluğa
ömür rutine
ölüm nara ve nura
insan da dönüşür elbet
aynı kalacak değil ya

günün anlam ve önemini anlatan
konuşmasını yapmak üzere
ölümü kürsüye davet ediyoruz
önce bir suskunluk
ardından
"bu kadar yürekten çağırma beni
bir gece ansızın gelebilirim" diyor
özlemle bekleyenler olduğu gibi
dehşetle bekleyenler de var
kimi hiç ölmeyecek gibi
kimi hayretle
"İnsan, öleceğini
bile bile
nasıl yaşar?"

Ya çıldırır
ya da öleceğini
unutur..." der

kimi teslimiyetle
" her bakışta o mana
öleceğiz ne çare" der

biri de " ölüm nimettir" der

unutalım demiyorum
hadi ölelim de
"Ölümün olduğu bu dünyada, hiçbir şey çok da ciddi değildir aslında."
bilhassa daha ciddidir
doğumla ölüm arası
bu ufak molada
hayatı alışkanlığa
zamanı boşluğa
aşkı nefrete
sevgiyi hüzne
ömrü rutine bağlamadan
duygu düşünce ve davranışımızla
denge içinde
molamıza bakalım

toplansın kervan
yola çikalım

Emin Akasya

Ne Güzel Şey

Ellerini tutmak
seni uyutmak
birlikte yatmak
ne güzel şey

Gözlerine dalmak
kollarıma almak
seninle olmak
ne güzel şey

Sesini duymak
sana uymak
yüreğime koymak
ne güzel şey

Sevinçle dolmak
huzurlu olmak
seninle tek kalmak
ne güzel şey

Düşler kurmak
yanında durmak
seni sarmak
ne güzel şey

inşallah
maşallah
elhamdülillah
seni sevmek
ne güzel şey

Emin Akasya

Ölümse Biraz

Gün karanlık
Ölümse biraz
Ölümseyiver
Biraz intihar süsü
Biraz yaşam süsü ver

Gün karanlık
uyumaya devam
kalkmamaya uyan
yatakta geçsin gün
aklın bulanık
gözlerin ölgün

gün karanlık
seviş yine kendinle
yatak yorgan
bunal bunalabildiğin kadar
daha zaman var

gün aydınlık
güne başlamak bile anlamsız
kalbin kara
ellerin kararsız
yararı kanat
içini aç
ışık girecek ruhuna
bunu al alabildiğin kadar
zaman dar

Emin Akasya

Özlemek

Özlemek özden gelir
Özün özdeş olana
Akmak isteme halidir
Bu yüzden hiç tanımadığın
Dostun sevdiğin özlenebilir

Emin Akasya

Sadece Bir Özür

zararı yok ziyanı yok
bağırabilirsin
gömülür giderim kabuğuma
konuşurum içime içime
acı bir sızı yüreğimde
zihnim savunur benliğimi
öyle uzaklaşır ki içim senden
kopmuşum hayattan
seni özlemeye başlar
çekip gitmişsin
hiç sevmemişsin gibi
korkarım
yalnızlığın kollarına
emanet edilmiş gibi

anlaşılmaq, duyulmaq
ve bir özür istersin
hırçınlığın bu yüzden
sessizleşirim
hissettiğim suçluluk yüzünden
kabul etmiyor
savunuyor
öyle ki bu duygu ile
eziliyor üzülyorum
cezamı ölüm biliyorum
cezamı tecrit
suskunluğum daha da artıyor
ölüyorum sanki

özür dilerim
geçmişini değiştiremem anlasana
şevkatli sesinle aşkım deyip
sarılsana

Emin Akasya

Sana Kalmış

Sensiz uyu sensiz uyan
Uykuların tadı kaçmış
Sarmak yok koklamak yok
Hayatımın tadı kaçmış

Bakamıyom gözlerine
Dokunamıyom yüzlerine
Tutamıyom ellerini
Tadın damağında kalmış

Bir yürek var özlem dolu
Bir çift göz gözler yolu
Düşününce bizi dolar gözü
Akli yollarda kalmış

Sana aşkla geleceğim
Sana şevkle geleceğim
Sana zevkle geleceğim
Vuslata az kalmış

Seninle hasret de güzel
Vuslat bir başka güzel
Kavuşmak ömre bedel
Aklım fikrim sen de kalmış

Kesinlikle EMİNim
Tamamen seninim
Ruhumla bedenimin
Tüm varlığı sana kalmış

Emin Akasya

Sap"ık

boş gezenin boş kafası
kalfa bile olmaz bizden
hadi gel amele yazdıralım
İŞKUR a kendimizi

SAP"ız işte ortada değil mi
fazla zortlatyın balta filan
fordlarım cümlelerinizi
türetirsiniz beni "İK" larla
siz olurum sonra

Emin Akasya

Sen Sen Sen

heyecanla sana geldiğim
seninle içten güldüğüm
yanında huzur bulduğum
eşim, yuvam, sevdiğim

sevdiğim, yüzümde tebessüm
izliyorum seni öylece
içim bir hoş gülüm
yürek koşuyor sevince

sevince oluyor seni
aklımın bu şapşal hali
özel kılıyor seni
karşında dilin lal hali

hali, helali, hayali sen
eli, beli, dili sen
malı, melali, ili sen
bil-sen, gör-sen, sev-sen

SEN SEN SEN

Seni
En Güzel
Nasıl anlatabilsem

anlatabilsem
sen güzel değilsen
güzel sen
sevdiğimsen güldüğüksen
öldüğüksen bildiğimsen
bir ömür düşün sen
baştan başa sen

Emin Akasya

Sen ve Gökyüzü, Ben ve Deniz

sen ve gökyüzü
bir de deniz
yanında bendeniz
sabahı titreyerek beklemişiz
gecesi kalabalık ve neşeli
sabahı sessiz ve kimsesiz
bu sahilin
suyun ve gökyüzünün karıştığı
denizin sakinliğinden ufkun belli olmadığı
bu suyun daveti
ufka, sonsuzluğa
sonsuz boşluğa
mavide kaybolma isteği
sarıyor benliği
el ele yürüyoruz
denizin sakinliğine eş
bu dinginliği bozmamak için
gözlerimizle yüzümüzle konuşuyoruz
usul usul sokuyoruz ayaklarımızı
ılık ılık değişiyor tenimize su
derken bilekler, dizler
belimize, göğsümüze omzumuza kadar
sadece bakışan kafalarız şimdi
son bakışıyor ve usulca dâlıyoruz
kainatla bütünleşme hissi
sarıyor tüm zerremizi
kayboluyoruz
her şeyin ötesinde
mest halinde yüzen
balıklar oluyoruz

Emin Akasya

Senin Bana Etkin

Yüzüme tebessüm gelir
içim sevinçle dolar
sana bakınca usulca
senden habersiz

Tenini hissederek
kokunu duyarak
sana sarılarak uyumak
benliğimi sarar
enfes berrak
senin koynunda olmak

Birliği alır birliktelik yapar
aile olur çocuk yapar
saf doğal temiz ve rahat
seninle yaşamak

Öyle güleç öyle tatlı
yüzün gözün senin
yumuşacık sıcak tenin
uyanasım gelmez
sarıncaya bir kez

Emin Akasya

Senin Özlemin

Sana bakmakla başlıyor
Gözlerimin parlaklığı
Seni düşünmekle ışıltıyor aklım
Tatlığına diyecek kelime bulamıyor dilim
Öyle sarmak istiyor ki kollarım
Kollarımda senin eksikliğin
Sızısını duyar kollarım
Bürkuntusunu yüreğim
Özlemini duyuyorum
Sarıyor beni
Vuslata az kaldı
Nasıl da müptelayım sana
Seni çekiyor canım hep
Seni istiyor seni yüreğim
Seni istiyor seni
Tüm benliğim

Emin Akasya

Sensizlik Kaybı

sensizliğin de tadı vardı
o da kaçmaya başladı
buruk bir zamana kaldı
yavan bir ömre
yenik düştü
bilmem kaç kere
özlemeyi özledim
o da aldı başını gitti
bir sen vardın aklımda
bir de sensizlik
ikisi de yitti
biz ne zaman ayrıldık
sensizliğin acısını bile
hatırlamıyorum artık

Emin Akasya

Sev Giderken

veda ederken
sarıl okşa sev giderken
sevgiliden değil
sevgiden ayrıldım
halim dilim gönlüm
hep sevgi sevgi derken
sevilmemiş kanar durur ömrüm
vade doldu geldi ölüm
artık birlikteyiz
ecelim azrailim
bari sen sev, giderken

Emin Akasya

Sevdan

Tiryakisi olduğum sevdan
Kıtır kıtır yerinde durmaz
Göğsümde bir hoş
Aklıma sızmış kokun
Olmuşum sarhoş
Tadın dilimde mayhoş
Ölmek bir şey değil de
Sensizlik nahoş

Emin Akasya

Sevdiğim Hangi Dili Kullanıyorsun

Görüyorum seni gülümsüyorsun
içten içe ölümsüyorsun
kolaylıca mı alaylıca mı
sevdiğim hangi dili kullanıyorsun

sevgiler hasretler gözünde
utangaç bir hal var yüzünde
Çekinç mi Edeplice mi
sevdiğim hangi dili kullanıyorsun

buyurucu bir ses tonunda
suçlayıcı bir hal sonunda
savcıca mı amirce mi
sevdiğim hangi dili kullanıyorsun

koyuyorum önüme bendimi
kapatıyorum tamamen kendimi
öfkeli mi nefretlice mi
sevdiğim hangi dili kullanıyorsun

seni duyuyor anlamıyorum
hissediyor dokunamıyorum
imkansızca mı anlamsızca mı
sevdiğim hangi dili kullanıyorsun

Emin Akasya

Sevgi Militanı

militanıyım sevginin
koşulsuz sevginin
biliyor musun
illa sevmene gerek yok
sevmene engel de yok

açarım acılarımı sana
merhem bir yana
sen bir yana
engel değil acılarımız
bana aşık olmana

sıyrılıp sahte günlerden
soyunup bıkkın tenlerden
soyup kanattık yaramızı
benim yaram senin yarana
senin yaran benim yarama
derman işte anlasana

ne sen bana kahraman
ne ben sana kurtarıcı
"acı içinde hancı
bir acıya kiracı"

gülümseriz buruk bir hüzünle
sevinçler ağlamaklıdır yine
dibe vururuz birlikte
bir Sevgi Militanı büyür yürekte
bebek olur beşikte
çocuk olur eşikte
kaybetmez koşulsuz sevgiyi
kaybetmez masumiyeti
genç bir delikanlı olur
sürer atını ebediyete

aşkı militan
sevgisi militan
nerde bir insan
ora bize vatan

Emin Akasya

Şifayı Unuttuk

kalbi unuttuk
terk ettik göğüs kafesine
çalışsın amela niyetine
dahil olmadı hayatın
hiçbir karesine

aklı tuttuk
koyduk baş köşeye
yücelttik yüceltebildiğimiz kadar
başına taç taktık
her türlü kolaylığı sağladık

akıl fethetti bedeni
kalp sıkıştı çekildi kabuğuna
zaaflar ve hazlar
çıktı ayyuka
mide hükmetti ömrün çoğuna

hissetmedik duymadık
boyuna duyarsızlık
ne ihtiyacımızı anladık
ne kalbe sorduk
boyuna huzursuzluk
boyuna öfke kustuk
kalp yürek gönül
şifa idi ömre
unuttuk

Emin Akasya

Ŗir Kumbarası

Ŗir kumbaram var benim
adı Ŗstünde Ŗir biriktiriyorum
kelimeler dolusunca
yaŖama aŖka hŖzne ve ŖlŖme
ayrılıktan dem vurup
kavuŖmaktan kaçıyorum
sana ulaŖınca, biliyorum
hayaller yıkılıyor
arzu bir kenara bırakılıyor
yeni yeni sayfalar açıyorum
umut içinde
ızdırapla kıvraniyorum
boŖ boŖ davranıyorum
her Ŗeyden kaçıyorum
kendimden ve hayattan
kaçacak yer arıyorum
kendimden bıktım
hayatı yıktım
yolum intihara çıktı
ruhum hiç buraya ait olmamiŖ gibi
istiyorum ki
yalnızlığımla bir kenara terk edilmek
soluğumla idam edilmek
sorguyla adam edilmek
fikirle lime lime
vasat bir ŖlŖme

teslim edilmek
istiyorum

ben hediye den anlamam
varlığım kara toprağa
armağan olsun
hepinizi bolca öpüyorum
kusuruma bakmayın
kaçmak için ölüyorum

Emin Akasya

Tamamlanmayan

Yarım kaldı
diyemeyiz
seninle benim aramda
aşk diye sevda diye
yaşanan ne varsa
yarıyı geçtik mi
yarıya ulaşamadık mı
inan hiç bilmiyorum
belki de benim kuruntum
hiç başlamamış bile olabilir
ne olursa olsun
tamamlanmadı sevdiğim
tamamlanmadı

Emin Akasya

Unutamam Sevdđim

Gözlerinin gülüşünü
Dudağının yanağına batışını
Bin bir çeşit yatışını
unutamam sevdiğim

Muzip gülünç bakışını
Yüregimi yakışını
Mahmur gözle kalkışını
Unutamam sevdiğim

O heyecanlı sesini
Kokunu, nefesini
Aşkın 'sen'cesini
Unutamam sevdiğim

Emin Akasya

Yar Yüzüne Hasret

yer yüzünde tehdit
gözlerin
yar yüzünden tecrit
sözlerin

lal olur bakar susar mıyım
del'olur yakar yıkar mıyım
el olur çeker gider miyim
bilemezim ver ellerin

şimdi ellerim tutuşmalı
ellerinle değil yar
alev alev tutuşmalı
yokluğun kor ona
nasıl da kor
tutamaz ellerini

bu yangınla
el eder
eyvallah der
gömer içime giderim

yer yüzünde kısmet
yar yüzüne hasret

Emin Akasya

Yaşamadıklarımın Öğrendiğim Şeyler Var

Yaşamadıklarımın öğrendiğim şeyler var
öğrenmek
o kadar da etkilemiyor insanı
hissetmek duyumsamak gerek
kalp kırık içim buruk
boşa geçmiş zamanın
özlemlerin yolunda
artık bazı şeyleri yaşayamayacağımı öğrendim

yaşadıklarımın hatırlamadığım şeyler de var
annem beni dünyaya getirmek istedi mi
ya da beni kız mı bekledi
ilk ne zaman hayattan koştüğümü
hangi olayla bu kadar duyarsızlaştığımı
nasıl fikrimi beyan etmeyi bıraktığımı
hatırlamıyorum mesela

öldüklerimden de öğrendiğim şeyler var
uğruna ölünecek aşk yokmuş
hep sevilme ihtiyacımın karşılığıymış
peşinden koşup durduğum
sevmeyi de bilemezmişim
kendimi sevmeden
hayran olurmuşum sadece
uzaktan platonik platonik
sevdiğimi düşündüğüm de hayallerimmiş

yaşadıklarımın da öğrendiğim şeyler var
hepinizin bildiği gibi
nefes al ver
nefes al ver

Emin Akasya

Yetinebilmek

gün bitti
ecelden önce
senden sonra
özlemeyi kaybetmek isterdim
hala kazananıyım hasretliğinin
yiter gider aşkın
yetinirim sensizlikle sevişmeye
kucak dolusu hüzünler eşliğinde
içimde ukde
yaralarımı da severim
senden ötürü
hayattan hayale yürürüm
okşarım başını
sarıyorum alırım koynuma
sen gibi
biter gider yara bere de
yetinirim mazimle gülüşmeye
gözyaşları eşliğinde
yüzümde tebessüm
seni de sensizliği de
hasretliği de yara bereyi de
gömer giderim ömrüme

Emin Akasya

Yitirilen

manzaradan anladığım filan yok

dalmışım öyle

içim darmadağın

kalp buruk

akıl bulanık

zamanla geçen

sadece zaman sanki

yitirilen sevgi

vade bitti

veda vakti

ölüyorum

hoşçakal

Emin Akasya

Yüregimde Hüzün

gidişini izlerken
bitiş için çok erken
ruhuma çökerken
elveda sözün

kaldım öyle
ne oldu böyle
sen söyle
değdi mi gözün

yitip gittin
gidip bittin
bana aittin
kalmadı özün

göz bakar
dil bıkar
yürek yakar
içimde közün

gelip dokundu
yüreğime hüzün
nakış nakış dokundu
gözbebeğime yüzün

Emin Akasya

Zaman

Gelecek de bir gün gelecek
GeçmiŒe geçecek
Bugndr gelecek
Bu da gelecek
Bu da geçecek

Emin Akasya

Zeynep Samgar

Zamanın en güzel anı
Ellerini tutmak
Yürümek coşkun sahillerde
Nasıl da gülümserdin
En olmadık vakitlerde
Paradan puldan bihaber
Sevişirdik ölürdük
Anlamsız vaatlerle
Mazimsin
Göl kıyılı çöllerde
Az kaldı mazime ulaşacağım
Ramak kala kabuslara sana uyanacağım

Emin Akasya